

[Bindslev.]

ningslinier, som vel ikke vil gøre Forholdene fuldkomne, men dog vil føre frem til bedre Tilstande end dem, vi er inde i i Øjeblikket.

Det sidste Spørgsmaal, som der nu er Anledning til at røre ved, er, hvem der egentlig skulde vejlede Rigsdagen, Finansudvalget og Undervisningsministeren, naar det drejede sig om at udvælge, hvem der fortjente Statens Hæder eller Statens Støtte. Her kunde man vælge forskellige Veje. Saa vidt mig bekendt er det i Øjeblikket saaledes, at Undervisningsministeren er bistaaet af to Professorer ved Københavns Universitet med særlige litterære Forudsærlinger. Jeg tør ikke benægte, at denne Bistand kan være højst værdifuld, men saa meget kan man i hvert Fald konstatere, at hvis man skal maale Resultaterne efter den Bistand, der ydes, kan der nok rejses visse Indvendinger derimod; i alt Fald har jeg Indtrykket af, at disse Raadgivere kun forespørges, hvor der foreligger en Ansøgning, og at man ikke prøver paa at sætte det enkelte Tilfælde i Helhedens Lys, hvad jo vil være en Nødvendighed for at faa Mening i Tingene.

Det er ikke min Hensigt at ville opstille et fuldgyldigt Skema for, hvorledes en saadan Ordning skulde være, jeg har kun villet give visse Antydninger. Jeg vil da slutte med, som jeg allerede har gjort det, at opfordre den højtærede Undervisningsminister til, hvad enten dette Ændringsforslag nu vedtages eller ikke, at gaa ind i en Realitetsforhandling om en Omordning af disse Spørgsmaal, og jeg for mit Vedkommende erklærer mig gerne villig til at deltage i et saadant Arbejde, hvis man vil tage imod dette mit Tilbud.

Andreasen: Paa mine Meningsfællers Vegne skal jeg anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Undervisningsministeriets Budget. Angaaende det Ændringsforslag, som nu blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Bindslev, skal jeg udtale, at vi ikke kan stemme for det; jeg vil anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme derimod.

Hele denne Sag er jo udskudt til Finanslovens tredie Behandling, saaledes som vi i øvrigt har gjort det Aar efter Aar. Idet jeg fremhæver dette, vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at Finansudvalget jo slet ikke i de senere Aar med nogen Lethed eller Løshed har behandlet dette Spørgsmaal: Understøttelse til Forfattere og Kunstnere. Der blev for en Række Aar tilbage under Undervisningsminister Appel optaget en

meget indgaaende Forhandling om hele denne Sag, og man naaede den Gang til den Ordning, der nu har været gældende i nogle Aar: at dele Understøttelserne i de alt nævnte Hædersgaver, hvor der kun er Tale om ganske enkelte Personer, de faste Understøttelser og de 3-aarige Understøttelser, Og Stillingen er jo den, at hvis Ministeriet finder, at de, der er optaget paa denne midlertidige Konto, den 3-aarige Understøttelse, ikke fortsat bør have Understøttelsen, saa bortfalder den. Udvalget har ikke haft Lejlighed til at tage Stilling til noget saadant Forslag, men jeg føler mig overbevist om, at hvis Ministeriet finder, at en eller anden Forfatter bør udgaa, vil der ogsaa foreligge en saadan Begrundelse derfor, at Udvalget vil kunne slutte sig til den. Ministeriet har i nogle Tilfælde — og det er de fleste — foreslaaet, at de 3-aarige Understøttelser blev gjort til faste Understøttelser; det har Udvalget fulgt. Ministeriet har i færre Tilfælde foreslaaet, at Personerne blev staaende paa den 3-aarige Understøttelse, paa den midlertidige Konto, og det har Udvalget ogsaa fulgt. Da vi oprindeligt kom til denne Ordning, havde Ministeriet netop indført den Vejledning, som det ærede Medlem Hr. Bindslev omtalte, havde ladet indstifte en litterær Bedømmelseskomité bestaaende af to Professorer, som i hvert Fald mig bekendt har virkelige Betingelser for at bedømme, om en Forfatter er kvalificeret til at komme paa Finansloven eller ikke. Da jeg for snart mange Aar siden blev Medlem af Rigsdagen, havde jeg det Indtryk, at det gik saadan til, at et Parti eller en Aandsretning, hvad man nu vil kalde det, havde sin Kandidat, og en modsat Aandsretning havde en anden. Hver havde sin Kandidat, og saa slog man en Tuskhandel af, nogle kom med fra den ene Side, nogle fra den anden Side, andre kom ikke med. Det er vi kommet bort fra, og jeg synes, at denne Sag ligger i et meget godt Leje. Jeg erkender, at det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bindslev siger, at der er kommet nogle Folk ind, som mærkeligt nok er blevet staaende; det ser ud, som om de overhovedet ikke kan komme af Finansloven, naar de er kommet der, man ved ikke, om de har betydet noget særligt for dansk Litteratur og de Opgaver, der her er Tale om, og man ser ikke, at der kommer nogen Produktion fra de samme Folk. Dette mener jeg dog maa blive en Sag, Ministeriet selv maa undersøge og overveje og derudfra stille sine Forslag til Finansloven. Jeg har ikke noget imod, og jeg tror ikke, mit Parti har noget imod at forhandle om nye Regler, men jeg tror ikke,